

הַנִּי קָרָא בְּמִשְׁמָעֵן. אֲבָל מָלִין דָאָרְיִיתָא מָלִין סְתִימִין אִינּוֹן

ובכמה איננו מליין דחכמתא דסתימין בכל מלאה ומלה
 דאָרְיִיתָא, ואשתמודען, אינון לגבי חפימין,
 דידען אָרְתִּין דאָרְיִתָּא. דהא אָרְיִתָּא לאו מליין
 דחלמא אִינּוֹן, דקא אתמסרו למאן דפְּשָׁר לוֹן,
 ואטמשבן בתר פומא, ועם כל דא אָצְטָרִיכוּ לְמַפְּשָׁר לוֹן
 לפום אָרְחוֹי. ומה אֵי מליין דחלמא אָצְטָרִיכוּ לְמַפְּשָׁר לוֹן
 לפום אָרְחוֹי, מליין דאָרְיִתָּא דאִינּוֹן שְׁעוּשָׂעִין דמלכא
 קדיישא, על אחת כמה וכמה דאָצְטָרִיכוּ לְמַהְךָ בָּארָח
 קשות בָּהָג, דכתיב, (חושע י) כי ישרים דרכיכי יי' וג'ו'.

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימֶר, וּבַת כֹּהֵן, דָא נְשָׁמְתָא עַלְּאָה,
ברִתִּיה דָאָבָרָהּם אָבִינוּ קָדְמָה לְגִירִין, וְאֵיתוּ
מֶשִּׁיחָה, לְהָלְהָאֵי נְשָׁמְתָא מְאַתָּר עַלְּאָהָה. מָה בֵּין קָרָא
דָאָמֵר וּבַת אִישׁ כֹּהֵן, וּבֵין קָרָא דָאָמֵר וּבַת כֹּהֵן, וְלֹא
כְּתִיב אִישׁ. אֶלְאָ, אֵית כֹּהֵן דָאָקָרִי אִישׁ כֹּהֵן, וְלֹא כֹּהֵן
מִמְשָׁש. וְעַל אָרְחָא דָא, הוּא (אִישׁ) כֹּהֵן, וְהָוֶה סָגָן, וְהָוֶה
כֹּהֵן גָּדוֹל, וְהָוֶה כֹּהֵן דָלָאו אֵיתוּ גָדוֹל. כֹּהֵן סְתִּים, רַב
וְעַלְּאָה יִתְיַיר מְאִישׁ כֹּהֵן. וְעַל דָא אֵית נְשָׁמְתָא, (דף צ"ה ע"ב)
וְאֵית רֹוחָא, וְאֵית נְפָשָׁה.

ובת כהן כי תהיה לאיש זר, דא בשמטה קדישא,
דא תמשכת מאתר עלאה, ועאלת לגו סתימא דאיילנא
דחיי. וכן רוחא דכהנא עלאה נשבא, ויהיב נשמתין
באיילנא דא, פרחין מתמן איפון נשמתין, ועאלין באוצר
חד.

ווי לעלמא, דלא ידען בני נשא לאסתمرا, דקא
משכין משיכו בהדי יציר הרע, דאייהו איש זר, והאי
בת כהן פרחת לתחא, ואשכחת בנינה באיש זר. ו בגין
daeיהו רועטה דمرة, עאלת תמן ואתכפיאת, ולא
יכילת שלטאה, ולא אשתקLIMITה בהאי עלמא. פד נפקת
מגיה, היא בתורמת הקדשים לא תאכל, כשאר כל
נשמתין, דאשתקLIMITה בהאי עלמא.

טו אית בהאי קרא, ובת כהן כי תהיה לאיש זר.
עלובתא אייה בשמטה קדישא, כי תהיה לאיש זר,
דקא אתמשכת, על גיורא דאתגיאיר, ופרחת עליה מגן
עדן בארכ סתים, על בנינה דאתבני מערלה מסאבא,
דא הוות לאיש זר.

וְדֹא הוּא רֹזֵא עַלְאָה יִתְּרָא מִפְּלָא. בְּעַמּוֹדָא דְקִיִּמָא
לִטְקָלִין, גֹו אוּרָא דְנִשְׁבָת, אִית טִיקָלָא חדא
בְּהָאִ סְטָרָא, וְאִית טִיקָלָא אַחֲרָא בְּהָאִ סְטָרָא. בְּהָאִ
סְטָרָא מַזְגִי צְדָקָה. וּבְהָאִ סְטָרָא מַזְגִי מְרֻמָה. וְהָאִ
טִיקָלָא, לֹא שְׁכִיד לְעַלְמִין, וּנְשֶׁמְתִין סְלָקִין וּנְחַתִין

עַלְיוֹ וִתְבִין, וְאֵת נְשֶׁמֶתִין עֲשִׂיקִין, כִּד שָׁלְטָא אָדָם
בְּאָדָם, דְכַתִּיב, (קהלת ח) עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרֹעַ
לֹו, לְרֹעַ לֹו וְדֹאי.

אֲבָל הָאֵי נְשֶׁמֶתָא, דְהֻות לְסֶטֶרֶא אַחֲרָא, אִישׁ זֶר,
וְאַתְעַשְּׂקָת מִפְיָה, דָא אִיהִי לְרֹעַ לֹו. לֹו: לְהַהְוָא
אִישׁ זֶר, וְאִיהִי בְּתֻרוּמַת הַקָּדְשִׁים לֹא תָאֵל, עַד דְעַבִּיד
בָּה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה דְעַבִּיד, אַתָּא קָרָא וְאָמַר וּבְתָ
פְּהָן כִּי תְהִיחָה לְאִישׁ זֶר הַכִּי הוּא.

הַכָּא אֵית רָזָא, הַיְךֿ מַתְעַשְּׂקָנוּ נְשֶׁמֶתִין. אֶלָא הָאֵי עַלְמָא
אַתְנַהָג פְּלָא, בְּאַילְגָּא דְדֻעַת טֹב וְרֹעַ. וּכְדָ
אַתְנַהָג בְּנֵי עַלְמָא בְּסֶטֶרֶא דְטוּב, טִיקְלָא קִיִּימָא וְאַכְרָע
לְסֶטֶרֶא דְטוּב. וּכְדָ אַתְנַהָג בְּסֶטֶרֶא דְרֹעַ, אַכְרָע לְהַהְוָא
סֶטֶרֶא. וְכָל נְשֶׁמֶתִין דְהֻוו בְּהַהְיָא שָׁעַתָּא בְּטִיקְלָא, הַוָּה
עֲשֵׂיק לֹו, וְגַטִּיל לֹו.

אֲבָל לְרֹעַ לֹו, דְאַיְבָּוּן נְשֶׁמֶתִין כְּפִיָּין (ס"א ח' פ' י') לְכָל מַה
דְאַשְׁכָּחֵן מְסֶטֶרֶא בִּישָּׁא, וְשִׁיצָּאֵן לֵיהֶן. וְסִימְנָא
לְדָא, אַרְוָנָא קְדִישָׁא, דְאַתְעַשְּׂק גּוֹ פְּלִשְׁתִּים, וְשִׁלְיטָו
בָּיה, לְרֹעַ לֹו. אָוֹפְהָ הַכִּי. הַגִּי נְשֶׁמֶתִין אַתְעַשְּׂקִין מְסֶטֶרֶא
אַחֲרָא לְרֹעַ לֹו.

מַה אַתְעַבִּידוּ מַאֲיָנוּ נְשֶׁמֶתִין. חַמִּינָן בְּסֶפֶרֶי קָדְמָאִי,
דְמַבְּיִהוּ הָוּ אַיָּנוּ חַסִּידִי אֹמוֹת הָעוֹלָם. וְאַיָּנוּ

מִמּוֹרֵי תַּלְמִידִי חֲכָמִים, דַקְדָּמָן לְכָהָנָא רַבָּא עַמָּא דָאָרָעָא, וְחַשּׁוֹב בְּעַלְמָא, אֲפָעָל גַּב דַעַל לְפָנִי וּלְפָנִים. בְּכָה הָאֵי סַבָּא רְגַעָא חֲדָא, תּוֹהָה חֶבְרִיָּא, וְלֹא אָמַרְוָה מַדִּי.

פַתְח הַהְוָא סַבָּא וְאָמַר, (שמות כא) אִם רְעוֹה בְּעִינֵי אֲדֹנִיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה וְהַפְּדָה לְעַם נְכָרִי וְגּוֹ. הָאֵי פְרִשְׁתָא עַל רְזָא דָא אָתָמָר, וּכְיַיְמְפָר אִישׁ אֵת בְתוֹלָמָה לֹא תֵצֵא בְּצִאת הַעֲבָדִים אִם רְעוֹה וְגּוֹ. מְאַרְיָה דָעַלְמָא מָאוֹן לֹא יַדְחַל מִינָה, דָאָנָת שְׁלִיט עַל כָּל מַלְכִין דָעַלְמָא, כַּמָּה דָאָת אָמַר (ירמיה י) מֵי לֹא יַרְאֵךְ מֶלֶךְ הָגּוֹים כִּי לֹא יִתְהַלֵּךְ וְגּוֹ.

כַּמָּה אִינְנוּ בְּנֵי נְשָׂא בְּעַלְמָא, דַקָּא מְשֻׁתְּבָשׁוֹ בְּהָאֵי קְרָא, וּכְלֹהוּ אָמַרְיִ, אֲבָל קְרָא דָא לֹא אֲתִיְשָׁר בְּפּוּמִיָּהוּ. וּכְיַיְמְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֶלֶךְ הָגּוֹים אֵיתָהוּ, וְהַלָּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵיתָהוּ, וְהַכִּי אֲקָרִי, דָהָא בְּתִיבָה, (דברים לט) בְּהַנְּחָל עַלְיוֹן גּוֹיִם וְגּוֹ. וּכְתִיב (דברים לט) כִּי חִילָק יְיָ עַמוֹּ. וְעַל דָא אֲקָרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. וְאֵי תִימָא דָאֵיתָהוּ מֶלֶךְ הָגּוֹים אֲקָרִי, הָא שְׁבָחָא דְלָהּוֹן דַקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֶלֶךְ עַלְיָהוּ, וְלֹא כַּמָּה דָאָמְרִין דָאָתְמָסְרִין לְשִׁמְשִׁין וּלְמִמְנָן דִילִיתָה.

וְתוֹ סִיפָּא דַקְרָא, דְכִתִּיב, (ירמיה י) כִּי בְכָל חֲכָמִי הָגּוֹים

ובכל מלכותם מאיין כמזה. כל האי, שבחא איהו לשאר עמיין, ותויה איהו, היה לא מסתלק באהי קרא לרוֹם (ד"ג צ"ו נ"א) רקיע. אלא, קודשא בריך הוא סמא עיבניא, ולא ידע בית פל, זהא מה האנו אמרי דבלחו אין, ואפס, ותוהו. כתיב, (ישעה מ) כל הגויים פאין נגידו מאפס ותהי בחשבו לו, הוא עקרה עלאה רבא ויקרא שוי לון קרא דא.

אמר ליה ר' חייא והא כתיב (תהלים מז) מלך אלhim על גויים וגוי. אמר ליה, אנא חמינה דברך כתלייהו הוית, ונפקת בהאי קרא לסייעא לון, הויה לי לאtaba בקדמיתא, על מה דאמינה. אבל פיו דאשפנزا לך בארכחא, עבר לך מתרן, ומתרן אתה לאעברא כלל. תא חזיא, כל שמהן, וכל כפנין דשמהן, דאית ליה לקודשא בריך הוא, כלחו מתפשטן לארכחיהו, וכלחו מתלבשין אלין באליין, וכלחו מתפלגין לארכחין ושבילין ידיין. בר שמاء יחידאה, בריר דכל שאר שמהן, דאתסין לעמאנ יחידאה, בריר מפל שאר עמיין, ואיהו יונד ה"א ואנו ה"א, כתיב, (דברים לט) כי חלק יי' עמו. כתיב (דברים ז) ואתם הדבקים בי' בשמא דא ממש, יתר מפל שאר שמהן.

ושמא חד מפל שאר שמהן דיליה, והוא דאתפשט

וַאֲתַפֵּל גַּל כִּמָּה אֶרְחִין וְשִׁבְילִין, וְאֶקְרֵי אֱלֹהִים. וְאֶחָסֵין שֶׁמֶא דָא, וַאֲתַפֵּל גַּל תַּתְאֵי דָהָא עַלְמָא, וַאֲתַפֵּל גַּל שֶׁמֶא דָא, לְשֶׁמֶשֶׁין וְלִמְמָנָן דְּמִנְהָגִי לְשֶׁар עַמִּין. כִּמָּה דָא תַּאמְרָה, (במדבר ט) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלִעם לִיְלָה. (בראשית ב) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אֲבִימֶלֶךְ בְּחִלּוֹם הַלִּילָה. וְכֵן בְּלִמְמָנָא וּמִמְנָא דָא חָסֵין לוֹן קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְשֶׁар עַמִּין, בְּשֶׁמֶא דָא בְּלִילָן. וְאֶפְיָלוּ עֲבוֹדָה זָרָה בְּשֶׁמֶא דָא אֶקְרֵי. וְשֶׁמֶא דָא מֶלֶךְ עַל גּוֹים, וְלֹא הוּא שֶׁמֶא, דָא הוּא דְּמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל, דָא יְהוָה יְחִידָה, לְעַמָּא יְחִידָה, לְעַמָּא דִּיְשָׂרָאֵל, עַמָּא קָדִישָׁא.

וְאֵי תִּמְאֵן, עַל אֶרְחָא דָא נֹקִים קָרָא דְכַתִּיב, (ירמיה י) מֵי לֹא יְרָאֵךְ מֶלֶךְ הָגּוֹים, דָא אֵינוֹ שֶׁמֶא דְקָא מֶלֶךְ עַל גּוֹים, אֱלֹהִים דָהָא דְחִילָוּ בֵית שְׁרִיאָה וְדִינָא בֵית שְׁרִיאָה. לֹאוּ הַכִּי, וְלֹאוּ עַל דָא אַתְמָר, דָא יְהִי אֶפְיָלוּ עֲבוֹדָה זָרָה בְּכָלְלָא דָא אֵינוֹ.

אָבֶל כִּיּוֹן דְכַתְלָא דְהַווֹת סְמִיךְ אֶבְתָּרִיה, אַתְבָּסָח, קָרָא קָאִים עַל קִיּוֹמָא, בְאַסְתְּפָלּוֹתָא וְעִיר. מֵי לֹא יְרָאֵךְ מֶלֶךְ הָגּוֹים, וְאֵי תִּמְאֵן דְמֶלֶךְ הָגּוֹים עַל קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אַתְמָר, לֹאוּ הַכִּי. אֶלָּא, מֵאַנְהָא מֶלֶךְ הָגּוֹים דָלָא יְרָאֵךְ, דָלָא דְחִילָל מִגְּנָה, וְלֹא יְזַעֲזַעַ מִגְּנָה. מֵי מֶלֶךְ הָגּוֹים דָלָא יְרָאֵךְ. בְגֻוֹנָא דָא (תהלים קי) הַלְלוּיָה הַלְלוּיָה

עֲבָדִי יי' הָלֹו אֶת שֵׁם יי'. מִן דְשֻׁמְעַ לֵיה, לֹא יְדַע מַאי קָאָמֵר, כִּיּוֹן דָאָמֵר הָלֹוְיה, אָוֹפָה הָכִי הָלֹו עֲבָדִי יי', דְהֹוָה לֵיה לְמַכְתָּב, עֲבָדִי יי' הָלֹו אֶת שֵׁם יי'. אָוֹפָה הָכָא. חֹוָה לֵיה לְמַכְתָּב, מֵי מַמְלָךְ הָגּוּים דְלֹא יְרָאָךְ. אַלְאָ כֹּלָא עַל תִּקְוִגִּיה אָתָּמֵר.

כִּי בְּכָל חַכְמֵי הָגּוּם וּבְכָל מְלֻכּוֹתָם מֵאַיִן בָּמוֹךְ, מַהוּ מְלָה דָאָתְפַשְׁט בִּינְיִיחּוּ בְחַכְמַתָּא דְלָהּוֹן, מֵאַיִן בָּמוֹךְ וּכְלָהוּ אָוּדָאָן עַל דָא, פְּדַחְמָאָן בְּחַכְמַתָּא דְלָהּוֹן עַזְבָּדָךְ וְגַבּוֹרָתָךְ, אָתְפַשְׁט מְלָה דָא בִּינְיִיחּוּ, וְאָמְרִי מֵאַיִן בָּמוֹךְ בְּכָל חַכְמֵי הָגּוּם וּבְכָל מְלֻכּוֹתָם. מֵאַיִן בָּמוֹךְ אָמְרִי, וָאָתְפַשְׁט בִּינְיִיחּוּ. חָדוּ חַבְּרִיאָא, וּבְכוּ וְלֹא אָמְרוּ מַדִּי. אָוֹפָה הָכִי בְּכָה אֵיהוּ בְמַלְקָדְמִין.

פָתֵח וְאָמֵר (בראשית כא) וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גַּרְשֵׁנָה אֶתְמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָה וְגּוֹ, חַבְּרִיאָא אֶתְעָרוֹ, דְבָעָתָ שְׂרָה לְפָנֶיךָ עֲבוֹדָה זָרָה מִבִּתָּא, וְעַל דָא כַּתְיב בָּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר אַלְיךָ שְׂרָה שְׁמָע בְּקוֹלְהָ. הָכָא כַּתְיב וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ, דָא נִשְׁמַתָּא בְגַלְגָּלִי עַל עַזְבָּדִין בִּישִׁין דְעַלְמָא. לְאֶמֶּה: הַהּוּא סְטָרָא אַחֲרָא בְגַלְגָּלָא בִּישָׁא דְטִיקָּלָא, דְאַהֲדָר, וְהָא אֶתְעַשְׁקָת, לְאַפְקָא לְהָמַתְמָן. וְדָאִ לֹא תֵצֵא בְּצִאת הַעֲבָדִים, בָּל אִינְיוֹן נִשְׁמַתִּין דְמִתְעַשְׁקָנוּ.

מן איבונן הכא. איה רזא, אלין איבונן נשותין דינוקין זעירין, פד איבונן יבקי מגו תוקפא דאמהון. וקידשא בריך הוא חמי, דאי יתקיימוז בעלמא, יבאשון ריחיהון, ויחמצון בחומץ דא. לקיט לון (רמ"ח ע"ב, רמ"ט ע"ב) זעירין, ועוד דיבבי ריחא.

מה עbid. שביק לון לאתעשותקא בידא דההיא אמה, זדא איה לילית דכיוון (דף צ"ו ע"ב) דאתיהיבו ברשותה, חדאת (נ"א אחדא) בההוא ינוקא, וعشיקת ליה, ואפיקת ליה מעלמא, פד איהו יגניק בתוקפא דאמיה. ואי תימה, איבונן נשותין דיעבדון טב לעלמא. לאו בכ. דכתיב אם רעה בעניי אדניהם, דיחמיז ההוא גברא בה לבת ר' יומין, אי אתקאים בה. דא אתעשותket, ואחרא לא אתעשותket. ועל אלין כתיב, (קהלת ד) ואראה את כל העשוקים וגוו' והיינו אם רעה בעניי אדניהם. אשר לא יעדת, לא באלו כתיב. אי תימה, דהא בההוא סטרא אחרא, אומין לה קידשא בריך הוא מיום אחדות. לא. והשתא בגלאי טיקלא, לו יעדת בונאו. מה דלא הות מקדמת דנא.

והפדה, Mai והפדה. פריך לה קידשא בריך הוא השטה, דסלקא ריחא, עד לא תחמייז, וסליק לה לרומי מרומים, (קי"ג ע"ב) במתיבתא דיליה, ואי תימה

כיוון דאתעתקת מההוא סטרא אחרא, יהיב לה, כמה דאמרו לחסידי (ר'ה ע"ב) שאר עמיין, ולאינון ממזרי פטא חזוי. אתה קרא ואוכח, לעם נכרי לא ימושל למכרה ודא, ברגדו בה, דעשיק לה בעשיקו הגלגולא דטיקלא, אלא לישראאל ודא, ולא לאחרא. ובכד נפקת מן טיקלא, לא יצא יצאת העבדים, אלא מטעטרא בעטקה באarma על רישייה.

ואי תימא, דהאי סטרא עאלת לה בההוא ינוקא. לאו הכי. אלא גטלה לה, וחדאת בהדה, ופרחתמן ידה, ועאלת בההוא אחר, ואיהי פקידת לההוא ינוקא, וחדאת בית, וחיכת בית, ותאיבת (נ"ח, ס"ה ע"א) לההוא בשך, עד דלבתך גטיל קידשא בריך הוא נשמתיה, והיא לגופה. ولבתך פלא איהי בראשותך דקדשא בריך הוא.

תא חזוי, (שמות כ"א) לא יצא יצאת העבדים, מאוי הו. אלא, בשעתה דנפקת מן טיקלא וההוא סטרא בחדרו, רשימים לה לקידשא בריך הו, וחתמים לה בחוד גושפנקא, ופריש עלה לבוש יקר דיליה, ומאן איה. שמא קדיישא דאקרי אלוה. ודא הו ברגדו בה, לבושא יקירה דמלכאה פריש עלה וכדין איה נטירא, דלא אתמסרת לעם נכרי, אלא לישראאל לחוד.

וְדֹא אֲיַהוּ דְכַתִּיב, (איוב טט) כִּיּוֹם אֱלֹהֶה יִשְׁמְרֵנִי, וְעַל רֹזֶא
דֹא בְּתִיב הַכָּא, לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשֵל לִמְכָרָה בְּבָגְדוֹ
בָּה, בְּעוֹד דְלִבּוֹשׁ יִקְרֵר דְמַלְכָא בָּה. פִּיוֹן (בראשית צ"ד ע"א, שמות
קע"ב ע"ב, ויקרא ע"ב ע"ב) לְבָגְדוֹ בָּה, בְּתִיב לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשֵל
לִמְכָרָה.

מַה רְשֻׁוֹת אֵית לְהַהּוֹא סְטוּרָא בָּה. תָא חִזְוֵי, כָל בְּנֵי עַלְמָא
כְּלָהִין, בְּרִשׁוֹתֵיה דְמַלְכָא קָדִישָׁא, וּכְלָהִין אֵית לוֹזָן
זָמְנָא בָּהָאִי עַלְמָא, עַד דָאֵהוּ בְּעֵי לְסָלְקָא לוֹזָן מִן
עַלְמָא, וְדֹא לִית לִיה זָמְנָא, וְעַל דֹא אֲיַהִי חִיָּכָת בָּהוּ,
וְחִדָּאת בָּהוּ.

תוֹ, אַזְהָרוֹתָא לְבָר נְשָׁה (בָּהָאִי עַלְמָא) אֵית בְּהַנִּי קְרָאִי, וּכְמָה
עִיטְעַן טְבִינָן עַלְאֵין אַיְנוֹן, בְּכָל מִילִי דְאוֹרִיתָא,
וּכְלָהִו קְשׁוֹט, בָּאָרֶחֶת קְשׁוֹט, וְאַשְׁתְּמוֹדָעָן לְגַבֵּי חַפְיכִימִין,
דִּידְעַי וְאַזְלִי בָּאָרֶחֶת קְשׁוֹט. בְּזָמְנָא דְבָעָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא לְמַבְרֵי עַלְמָא, סְלִיק בְּרַעֲוָתָא קְמִיה, וְצִירֵד כָל
גְּשָׁמְתָיִן דָאַיְנוֹן זָמִינִין לְמַיְהָב בְּבָנִי נְשָׁא לְבָתָר, וּכְלָהִו
אַתְּצִיְירֵו קְמִיה בָּהָוָא צִוְרָא מִמְשָׁ, הַזָּמִינִין לְמַהְוֵי בְּבָנִי
נְשָׁא לְבָתָר, וְחִמָּא כָל חַד וְחַד.

וְאֵית מְגַהֵּן דְזִמִינִין לְאַבָּאשָׁא אַרְחִיְיהָו בְּעַלְמָא,
וּבְשִׁבְעַתָּא דְמַטָּא זָמַנִּיהָו, קְרֵי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
לְהַהְיָא גְּשָׁמְתָא, אָמַר לָהּ, זִילִי עַוְלִי בְּדוֹךְ פָּלוֹן. בְּגַוֹּף

פלן. אֲתִיבַת קָמִיה, מְאֵרִיה דְעַלְמָא, דַי לֵי בַעַלְמָא דָא דָאָנוּ יַתָּבָא בַיִه, וְלֹא אַיְהָד לְעַלְמָא אַחֲרָא, דִישְׁתַעֲבָדָוּ בַי, וְאַחֲא מְלוּכָּא בִּינְיִיהוּ. אָמֶר לְהָ קָודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, מְן יוֹמָא דָאָתְברִיאָת, עַל דָא אָתְברִיאָת לְמַהוּ בְּהַהוּא עַלְמָא. כִּיוֹן דְחַמָּאת בְּשִׁמְתָא פְה, בַעַל בְּרִיחָה נְחַתָּת וְעַאלָת תִּמְןָ.

אוֹרְיִיתָא דִיהְבַת עַיְצָא לְכָל עַלְמָא חַמָּאת הַכִּי, אַזְהִירָת לְבִנֵי עַלְמָא, וְאָמְרָת, חַמוּ פְמָה חַס קָודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַלְיִיכָו, מְרַגְלִיתָא טַבָּא דְהֻות לִיה, זְבִין לְכָו לְמַגְנָא, דִתְשַׁתְעַבְדוּ בָהָא עַלְמָא.

וּכְיַמְכֵר אִישׁ: דָא קָודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. אֶת בְתוֹ: דָא בְשִׁמְתָא קָדְשָׁא. לְאמָה: לְמַהוּ אַמָּה מְשַׁתְעַבְדָא בִּינְיִיכָו (דף צ"ז ע"א) בְּהָאֵי עַלְמָא. בְמַטוּ מְבִינָה, בְשַׁעַתָא דְמַטִּי זְמָנָא לְנַפְקָא מְהָאֵי עַלְמָא, לֹא תִצְא בְצָאת הַעֲבָדִים, לֹא תִפְוֹק מַתְטַבְּפָא בְחוּבִין, תִפְוֹק בַת חֹרִין, בְרִירָה בְקִיה, בְגִין דִיחָדִי בָה מְאֵרָה וַיִּשְׂתַבַח בָה וַיַּהַב לָהּ אָגָר טָב, בְצָחֹצָהִי דְגַגְתָא דְעַדְן. פְמָה דָאָת אָמֶר (ישועה נה) וְהַשְׁבִּיעַ בְצָחֹצָהִו נַפְשָׁךְ, וְדָאִי כִד תִפְוֹק בְרִירָה נְקִיה בְדַקָא יָאֹת.

אֲבָל אֵם רָעוּה בְעִינֵי אַדְגִיה, כִד נַפְקָת מְלוּכָּא בְטַנוּפִי חֹבִין, וְלֹא אֲתַחֲזִיאָת קָמִיה בְדַקָא יָאֹת,

וְוי לְהַהּוֹא גּוֹפָא, דְאַתָּא בֵּיד מִתְהִיא נִשְׁמְתָא לְעַלְמִין.
בְּגִין, דְכֶד נִשְׁמְתָא סְלִקִין בְּרִירָן, וְנִפְקִין בְּקִיּוֹן מִתְהִיא
עַלְמָא, כֹּל נִשְׁמְתָא וּנִשְׁמְתָא, עֲלַת בְּסְפִירָא (שלח קנו"ע ע"ב)
דְאַחֲמָתָא הַמְלִכָּא, וּכְלָהו בְּשָׁמָהּ, וְאָמָר דָא הִיא
נִשְׁמְתָא דְפָלְנִיא, זְמִינָת תְּהָא לְהַהּוֹא גּוֹפָא דְשְׁבָקָת,
וּכְדִין פְתִיב, לו יַעֲדָה, בו.

וּכֶד נִפְקַת רָעָה בְּעִינֵי אַדְגִּיה, דָקָא אַסְתָּאָבָא בְּחוּבִין,
וּבְטַנְגָּפָא דְחַטָּאיָן, כְדִין לֹא יַעֲדָה בָא'. וְאַתָּא בֵּיד
הַהּוֹא גּוֹפָא מִינָה וְאֵיהִ לֹא אָזְדְמָנָת לְגַבִּיה בְּרָהִיא
דְמָאָרָה אַתְרָעָי, וְתָב בְּתִיּוּבָתָא דְגּוֹפָא בָה, כְדִין כְתִיב,
וְהַפְדָה. כִּמֵה דְאַת אָמָר (איוב לג) פְדָה נִפְשָׁו מַעֲבוֹר בְּשָׁחַת.
וְהַפְדָה, הָאֵי אִיהו בְּבָר נְשׁ, דְעִיטָא דִילִיה, דִיפְרוֹק לָה,
וַיְתָבֵן בְּתִיּוּבָתָא, וְלָתְרִין סְטְרִין קָאָמָר קִינְדָשָא בְּרִיךְ
הָוּא, וְהַפְדָה בְּתִיּוּבָתָא. לְבָתֵר דְתָב בְּתִיּוּבָתָא, פְדָא לָה
מְאַרְחָא דְגִיהָם.

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשֵל לְמִכְרָה. מְאַן עַם נְכָרִי. עַלְיוּבָתָא
אֵיהִי נִשְׁמְתָא, דְכֶד נִפְקַת מִעַלְמָא, וּבָר נְשׁ אַסְטִי
אַרְחִיה בְּהַדָּה, הִיא בְּעָתָה לְסְלִקָא לְעַילָא, גּוּ מְשֻׁרִין
קְדִישִין, בְּגִין דְמְשֻׁרִין קְדִישִין קִיִימִין בְּהַהּוֹא אַרְחָא דְגַן
עַדּוֹ, וּמְשֻׁרִין נְכָרָאין קִיִימִין בְּהַהּוֹא אַרְחָא דְגִיהָם.
זְכָתָה נִשְׁמְתָא, וְהַהּוֹא גְטִירוֹ, וּפְרִישָׁו דְלִבּוֹשָׁא יְקִירָא

עליה. כמה משרין קדישין, קא מטעתון לה, לא תחברא בהדה, ולמי על לה לגן עדן. לא זכתה, כמה משירין נוכראין מטעתון למייל לה בארכא דגיהנום. ואינון משרין דמלאכי חבלה זמיגין למעבד בה נוקמין, אתה קרא ואוכח, לעם נכרי לא ימשל למכרה, אלין מלאכי חבלה. בגדיו בה, איהו בטירא, קודשא בריך הוא עביד לה בטירא, דלא ישלוט בה עם נכרי, בההוא פריסוי דעתירו עליה.

(שמות בא) ואם לבנו ייעדנה, תא חזי כמה אית ליה לבר בש לאודהרא דלא יsty ארחו' בהאי עלמא, Dai זכה בר נש בהאי עלמא, ונTier לה לשמתא בדקה יאות, האי איהו בר נש קודשא בריך הוא אתרע' ביה, ואשתבח ביה בכל יומיא, בפמלייא דיליה, ואמר, חמוץ ברא קדישא דאית ליה בההוא עלמא, פך וכך עביד, פך וכך עובדי מתתקנו.

ובכן האי לשמתא, נפקת מהאי עלמא, זכייא בקייה בברירה, קודשא בריך הוא אנהייר לה בכמה גהורין, בכל יומא קاري עליה, דא היא לשמתא דפלניא ברוי, נטירא ליה ליה לה היא גופא דשבק.

ודא הוא דכתיב, ואם לבנו ייעדנה במשפט הבנות יעשה לה, מי' במשפט הבנות. הכא אית רוז

לְחַכְמִין, בְּגֹו טְנֵרָא תְּקִיפָא, רְקִיעָא טְמִירָא, אֵית
הַיְכָלָא חֲדָא, דְאָקָרִי הַיְכָל אֶהָבָה. (קמ"ז ע"א) וְתִפְנוּ אַיִלּוֹן,
גְּנִזְין טְמִירִין, וְכָל בְּשִׁיקְיָין דְרַחִימָיו דְמַלְפָא אַיִלּוֹן תִּפְנוּ,
וְאַיִלּוֹן נְשִׁמְתִין רְחִימָאָן דְמַלְפָא עַלְיוֹן תִּפְנוּ.

כִּיּוֹן דְמַלְפָא עַל בְּהַהוּא הַיְכָלָא דְמַלְפָא, תִּפְנוּ כְּתִיב,
(בראשית כט) וַיַּשַּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, וְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא
אַשְׁפָחָת תִּפְנוּ לְהַהְיָא נְשִׁמְתָא קְדִישָׁא, קְדִים מִיד וְנִשְׁיק
לָהּ, וְגַפִּיף לָהּ, וְסַלִיךְ לָהּ בְּהַדִּיה, וְאַשְׁתַעַשְׂעַ בָּהּ.

וְדָא הוּא בְּמִשְׁפָט הַבְּנוֹת יַעֲשֵׂה לָהּ, כְּדִינָא דָאָבָא עַבִּיד
לְבָרְתִּיהָ, דְאֵיהִ חַבִּיבָא לְגַבִּיהָ, דְגַשֵּׁיק לָהּ, וְגַפִּיף
לָהּ, וְיַהְיֵב לָהּ מַתְנָן. כֵּד קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא עַבִּיד,
לְנְשִׁמְתָא זְכָא בְּכָל יוֹמָא, כִּמָה דְכַתִּיב בְּמִשְׁפָט הַבְּנוֹת
יַעֲשֵׂה לָהּ.

הַיִּינוּ דְכַתִּיב (ישעיה סד) יַעֲשֵׂה לְמַחְפָה לוֹ, כִּמָה דְהָאֵי
בְּרַתָּא, אַשְׁלִימָת עֲשֵׂיה בְּהָאֵי עַלְמָא. אוֹף הַכִּי
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אַשְׁלִימָם לָהּ עֲשֵׂיה אַחֲרָא בְּעַלְמָא
דְאַתִּי, דְכַתִּיב, עַזְן לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זוֹלְתָךְ יַעֲשֵׂה
לְמַחְפָה לוֹ. וְהַכָּא פְתִיב (דף צ"ז ע"ב) יַעֲשֵׂה לָהּ. עַל פָנָן. הַהְוָא
סְבָא אַשְׁתַּחַתָּה, וְצָלִי צְלוֹתָא. בְּכָה בְּמַלְקָדְמָין.

וְאָמֵר (שמות כא) אִם אַחֲרַת יִקַּח לוֹ וְגֹו, מַאי אִם אַחֲרַת,
וּכְיַיִן נְשִׁמְתָא אַחֲרָא זְמִין קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא

לأتבא לצדיקיה בהאי עלמא, ולאו האי נשמתא דאשלימת בהאי עלמא רעotta דמארה, איה כי לית אבטחותא לצדיקיה כל. מאי אם אחרית יקח לו.

פתח ההוא סבא ואמר, (קהלת יט) וישוב העפר על הארץ כשהיה וחרות תשוב אל האלים אשר נתנה. האי קרא אוקמונה חבריא, בחרבן כי מקדשא. (וותמן תנינן) וישוב העפר על הארץ כשהיה. הכא איה מאי דכתייב, בראשית יט והגעני אז בארץ, כשהיה ודי. וחרות תשוב אל האלים אשר נתנה, מאי וחרות תשוב. דא שכינטא, דאייה רוח קדישא. פד חמאת שכינטא, באינון עשר מסעות דקה גטלא, ולא בעון ישראל לأتבא בתויבתא קמי קודשא בריך הו, ושלטאות סטרא אחרא על ארעה קדישא, ואוקמונה חבריא.

פא חזי, רוחה דבר נש זפאה, אתעטר בדיעקנא בגין עדן דלתתא, ובכל שבתי ומוציא ורישי ירחי, מתעטרן רוחה, ומתקפתן, וסלקין לעילא. כמה שעבד קודשא בריך הו, בההי נשמתא עלאה קדישא לעילא, הבי נמי עביד בהאי רוחה, לחתא בגין עדן לחתא, דקה סלקת קמייה. ואמר דא איה רוחא דפלניא גופא, מיד מעטרה לה קודשא בריך הו לאיה רוחה בכמה עטרין, ואשתעשע בה.

וְאֵי תִּמְאָה, דֹּהֲא בְגִין רֹוחָא דָא, שְׁבֵיק קֹודֶשׁ אֶבְרִיךְ
הוּא מַה דַעֲבֵיד לְנִשְׁמַתָּא. לְאוֹ הַכִּי. אֶלְאָ שְׁאָרָה
כְּסֹותָה וְעַבְתָּה לֹא יָגַרְעַ, אֶלְיָהוּ אִינְזָן תְּלַת שְׁמָהּוּ עַלְאַיִן,
דַעַיַּן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָה.

וּכְלָהוּ בְעַלְמָא דָאָתִי וְאַתְמִשְׁכוּ מַתְמָן. חַד מְפִיהָה
שְׁאָרָה, מִשְׁיכָוּ דְגַצִּיכָו וְגַהְירָוּ, דְגַהְירָ בְאַרְחָ
סְתִים, מְזוֹגָא (לֹן) דְזֹן פְּלָא, וְאַקְרֵי יְדוֹד בְּגַקְוִידָת
אֱלֹהִים. שְׁאָרָה בְהַפּוֹךְ אַתְוֹן, אֲשֶׁר ה' וְדָא (בראשית מט)
מְאָשֵׁר שְׁמָנָה לְחָמוֹ, וְדָא הוּא שְׁאָרָה.

כְּסֹותָה: פְּרִישָׁו דְמַלְכָא. דָא מִשְׁיכָו אַחֲרָא, דְגַהְירָ וְגַטִּיר
לְהַתְדִּיר, פְּרִישָׁו דְלִבּוֹשָׁא דְמַלְכָא, דְפִרְשָׁ עַלְהָ
אֱלֹהָה. דָא בְבָגְדוּ בְהַתְדִּיר, דְלָא אַתְעֵדי מִיבָּה, וְהָא
אֵיהוּ כְּסֹותָה.

וְעַבְתָּה, מַאן אֵיהוּ. דָא מִשְׁיכָו דְעַלְמָא דָאָתִי, דְבִיה
פְּלָא. יְיָ צְבָאות אֵיהוּ, וְדָא אֵיהוּ דְגַהְירָ בְכָל
בָּהָרִין סְתִימָין עַלְאַיִן דְאַילְבָא דְחַיִי, דְבִיה עֲוֹנָה טְמִירָא,
דְמַתְמָן נְפִקָת. וְכָל דָא בְעַהֲנוֹנָא וּכְסָוֹפָא דְעַלְמָא דָאָתִי.
תְּלַתָּא הַגִּי לֹא יָגַרְעַ לְהָ, בְּפָד אֵיהָי זְפָאת בְּדַקָּא יְאֹות.
וְאֵי לֹא אֵיהָי בְּדַקָּא יְאֹות, הַגִּי תְּלַתָּא גְּרֻעָאָן
מְגָהָה, דְלָא יַתְעַבֵּיד לְהָ עַטְרָה אַפְּיָלוּ מִחְדָּ מְפִיהָה, תָא
חוֹי, מַה בְּתִיבָּה, וְאֵם שֶׁלַשׁ אַלְהָה לֹא יַעֲשֵׂה לְהָ, דְלָא

זכתה בהו, ויצאה חנום אין כסוף תפויק מקמיה, וڌחין לה לבר. אין כסוף, לית לה כסופה, ולית לה עדונא כלל.

עד פאן אוכיחת אוריניתא, דכל עיטין בה תלין, ויהיבת עיטה טבא לבני נשא. מאן ולהלהה בהדר למליין קדמאין, בההוא בטירו עלאה, דקא פריש עלה קידשא בריך הו, בגין דלא תהא לעם נברי, דהא בגדו בה, ובטירו איהו לה תדר.

(شمota ba) ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אמר ההוא סבא, חביביא, כד תהכין לגבי ההוא טינרא דעלמא סמיך עלייה, אמרו ליה, DIDFER YOMA דתלגא דאונדרע פולין לחשין ותרין גובין, והדר אקרינן האי קרא, והוא ימא לכון.

אמרו במתו מינך מאן דשארי מלחה הוא ימא. אמר לוין, ודאי DIDFER דזוכהין אתון, ואית לרמזיא לכוון רמזיא דחכמיין, ועל מה דאנא אימא, כד תדרפזון ליה סימנא דא, הוא ישלים על דא. השטא אית לומר, מאן הוא דאקרי בן לקודשא בריך הו.

תא חזי כל (דף צ"ח ע"א) ההוא דובי (ק"א ע"א, קי"ג ע"א) לתלייסר שבין ולהלהה, אקרי בן לפגשת ישראל. וכל מאן דאיהו מבן עשרין שבין ולוילא זכי בהו, אקרי בן

לְקַוְדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְדָאִי (דברים י) **בְּנִים אַתֶּם לִיְיָ אֱלֹהִיכֶם.**

כד מטה דוד לתלייסר שניין, וזכה בהhoa יומא דעהל לאָרביסר, כדיין בתייב, (תהלים ב) יי' אמר אלוי בני אתה אני היוםילדתיך. מאי טעמא. דהא מקדמת דנא לאָהוה ליה ברא, ולא שראת עליה נשמתא עלאה, דהא בשני ערלה הוה, ובגין בה, (קב"ח ע"ב) אני היוםילדתיך, אני ודאילדתיך. אני, ולא סטרא אחרא, כמה דהוה עד השטא, אני בלחוּדא. בר עשרין שניין, מה בתייב בשלמה, (משל י) כי בין היית לאבי, לאבי ממש ודא. ואם לבנו ייעדרנה. בר תלייסר שניין ולhalbאה, דהא נפקא מירושי דסטרה אחרא דאונדמת ליה, מה בתייב כמשפט הבנות יעשה לה. מהו כמשפט הבנות. תניבן, בכל יומא ויומא, חמיה קידשא בריך הוא לההוא ינוקא דקאי ברשו ערלה, ואיהו נפיק מיבנה, ואטמשך לבי ספרא, ותבר לה, ואזיל לבי כבניתא, ותבר לה. מה עביד קידשא בריך הוא לה היא נשמתא. אעל לה לאדרא דיליה, ויהיב לה מתבן, ונבוּזון סגיאין, וקשייט לה בקשוטין עלאין, עד זמנא דאעל (בראשית קמ"ז ע"ב) לה לחופה בההוא (נו ההוא) בר, מתלייסר שניין ולעליא. אם אחרת יקח לו. הכא אית רוז דרזין, לחייבין

את מסרי, ואות לאודעא בקדמיתה מלאה חדא. פא חזין, ביום א דשבתא בשעתה דאתקדש יומי, נפקי נשמתין מגו אילני דחיני, ומנבשין איבון נשמתין קדישין לחתאי, ונניחין בהו כל يومא דשבתא. ولבדת דנפיק שבתא, סליקין בלהו נשמתין ומתקטרן בעטרין קדישין לעילא.
(וכד מותעטרן בההוא טבא אלין איבון בעלו דההוא טיבו ודי) אוף הבי, קודשא בריך הוא אוזמן לההוא בר נש, ודא הויא נשמתא אחרית, ואף על גב דדא זמין לאיה, נשמתא דהות לייה בקדמיתה, שארה דקדמיתה, כסותה וענתה לא יגרע, כמה דאטמר.

בכה הוא סבא כמלךדים, ואמר איהו לבפשיה, סבא סבא, כמה געת לאדבא מלין קדישין אלין, והשתא תימא לון ברגעא חדא. אי תימא דתיחס עליינו על איבון מלין ולא תימא לון, הא כתיב (משלו) אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידק לעשות.

מאי אל תמנע טוב מבעליו. אלא, קודשא בריך הוא וכונסת ישראלי איבון הכא. דהא בכל אחר דמלין דאוריתא אמרין, קודשא בריך הוא וכונסת ישראלי איבון פמן, וציתתי לון. ובדין, הוא אילנא דטוב ורע, בשעתה דאולין מתמן, וציתתו איבון מלין, הוא סטרא דטוב אתגבר, ואסתלק לעילא, וקודשא בריך הוא

וְכֹנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתְעִטרָן בְּהַהוּא טֹב, וְאֵלֵין אִינּוֹן בְּעַלְיוֹ דְּהַהוּא טֹב.

סְבָא סְבָא, את אמרת מלין אלין, ולא ידעת אי קידשא בריך הוא הכא, וא' אלין דקיעמי הכא וכאיין למליין אלין. לא תدخل סְבָא, דהא הוית בכמה קרבין דגבריין תקיפין, ולא דחילת, והשתא אנט דחיל, אימא מילך, דהא ודאי הכא איהו קידשא בריך הוא וכונסת ישראל, זופאיין אלין דהכא. וא' לאו הבי, לא אערענא בהי, ולא שְׁרִינָא באליין מלין. אימא מלולך סְבָא, אימא בלא דחילו.

פָתָח וְאָמֵר, (תהלים ק) יי' אֱלֹהִי גָּדוֹלָתְךָ מֵאֵל הָוֶה וְהָדָר לְבִשְׁתָּה. יי' אֱלֹהִי: (ט ע"א, ריש ע"ב) דָא שִׁירוֹתָא דְמַהֲימָנוֹתָא, סְלִיקוּ דְמַחְשָׁבָה, וְעַלְמָא דְאָתֵי, רֹזָא חֲדָא בְּלֹא פְרוֹדָא. גָּדוֹלָתְךָ דָא שִׁירוֹתָא, יוֹמָא קְדָמָתָה, וְאִינּוֹן יוֹמִין עֲתִיקִין, סְטוֹרָא דִימִינָא. מֵאֵל: דָא (ס"ח ע"ב) הוּא סְטוֹרָא דְשִׁמְאָלָא.

הָוֶה וְהָדָר לְבִשְׁתָּה: אלין תְּרִין בְּדֵי (ויחי רב"ב) עֲרָבוֹת. עד הָכא, כיון דמطا לגו אילגא דחוי, אַתְּטָמָר, ולא אַסְתְּלָק (ס"א ולא בעי) לְמַהֲוִי בְּמַנְיִינָא, בְּגִין הַהוּא מֵאֵל. מֵאֵל. שִׁמְאָלָא, דָכְל עֲגַפְיִין דְלַתָּתָא וּבְכָלָא עֲנָפָא מְרִירָא חֲדָא. וְעַל דָא אַתְּטָמָר הַהוּא אַילְגָא דְחֵי, ולא

**בַּעֲלֵמֶה בְּמִנִּינָא דָא, עַד דָּהָר כְּמַלְקָדְמִין, וְשַׁבַּח
בְּגֻנוֹן אַחֲרָא.**

ואמר, עטה אור **כְּשַׁלְמָא דָא שִׁירוֹתָא** (דא/or) (דף צ"ח ע"ב) **דִּיוֹמָא קְדָמָה.** נוטה שמיים, הכא אתפליל **שְׁמָאָלָא,** ולא אמר מאד, אתפליל **שְׁמָאָלָא בִּימִינָא,** **לִמְהֹוִי נְהִיר בְּכַלְלָא דְשָׁמִים.** (תהלים ק) **הַמְקֻרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו,** הכא נפיק בחדוה והוא אילנא דתהיי, נהר **דָּנְפִיק מַעַדָּן,** ואשתרשו فيه **בְּמִימָיו אִינְוֹן תְּרֵי בְּדִי עֲרָבּוֹת,** **דָּאִינְוֹן גְּדַלְיָן בְּמִימָיו,** הדא הוא **דְּכַתִּיב** (נ"א הנהו אילנא דתהיי ואשתרשו فيه אינון תרי בדי ערבות, דאיןון גדלין במימי וזהו גדר דנפיק מעדן ודה הוא) **הַמְקֻרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו.** **מְאָן עַלְיוֹתָיו. אַלְיָן בְּדִי עֲרָבּוֹת.**

וְדָא הוּא **דְּכַתִּיב,** (ירמיה י) **וְעַל יּוּבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו.** וְדָא **הָוָא רְזָא דְּכַתִּיב,** (תהלים מו) **בְּהָר פְּלָגִיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים.** **מְאָן פְּלָגִיו. אַלְיָן אִינְוֹן שְׂרָשָׁיו.** והכ' אקרונ, **עַלְיוֹתָיו, שְׂרָשָׁיו, פְּלָגִיו, כָּלְהוּ אַשְׁתָּרְשׁו בְּאִינְוֹן מִין.** **הַהָּוָא נְהָר.**

(תהלים ק) **הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוּ.** **דָא מִיכְאָל וְגַבְרִיאָל, אַלְיָן הַם עֲבִים.** **הַמְהַלֵּך עַל כְּנֵפי רֹוח,** **לְמִיחַב אָסּוֹתָא לְעַלְמָא,** וְדָא אִיהוּ **רְפָאָל.** **מִפְּאָן וְלִהְלָאָה עוֹשָׁה מְלָאָכִיו רֹוחֹת וְגֹו.** **סְבָא סְבָא, אֵיכְלָהַנִּי יִדְעַת, אִימָא וְלָא**